

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

6 päivänä kesäkuuta 2018*

Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa –
Maksukyvyttömyysmenettely – Asetus (EY) N:o 1346/2000 – 15 artikla –
Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset menettelyn piiriin kuuluvaa velallisen omaisuutta tai
oikeutta koskeviin vireillä oleviin oikeudenkäynteihin – Vireillä olevan oikeudenkäynnin käsite –
Pääasialliseen johtava menettely, joka koskee saatavan olemassaolon tunnustamista

Asiassa C-250/17,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Supremo Tribunal de Justiça (ylin tuomioistuin, Portugali) on esittänyt 26.4.2017 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 12.5.2017, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Virgílio Tarragó da Silveira

vastaan

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group SA,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Vajda sekä tuomarit E. Juhász ja K. Jürimäe (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Bobek,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Virgílio Tarragó da Silveira, edustajinaan P. de Almeida, L. Mesquita ja E. Viveiros, advogados,
 - Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group SA, edustajinaan N. Líbano Monteiro, F. da Cunha Matos ja S. Estima Martins, advogados,
 - Portugalin hallitus, asiamiehinään L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ja P. Lacerda,
 - Euroopan komissio, asiamiehinään M. Afonso, M. Heller ja M. Wilderspin,
- päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 (EYVL 2000, L 160, s. 1) 15 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Virgílio Tarragó da Silveira ja Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group SA ja jossa on kyse sellaisen määrän maksamisesta, joka perustuu Tarragó da Silveiran Espírito Santo Financial Group SA -yhtiölle suorittamiin palveluihin ennen mainitun yhtiön julistamista konkurssiin, ja korvauksesta vahingosta, joka on aiheutunut palvelusopimuksen täyttämättä jättämisestä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Asetuksen N:o 1346/2000 johdanto-osan 8, 23 ja 24 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(8) Jotta saavutettaisiin rajat ylittäviä vaikutuksia omaavien maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokkuuden parantamistavoite, on tarpeen ja aiheellista, että tuomioistuimen toimivaltaa, päätösten tunnustamista ja sovellettavaa lakia tällä alalla koskevat säännökset sisällytettäisiin yhteisön säädökseen, joka on velvoittava ja jäsenvaltioissa sellaisenaan sovellettavissa.

--

(23) Tässä asetuksessa olisi määritettävä sen piiriin kuuluviin kysymyksiin yhtenäiset lainvalintasäännöt, jotka niiden soveltamisalalla korvaavat yksittäisten valtioiden kansainvälisen yksityisoikeuden säännökset. Jollei toisin säädetä, sovellettaisiin menettelyn aloittaneen jäsenvaltion lakia (lex concursus). Tätä lainvalintasääntöä olisi sovellettava sekä päämenettelyissä että paikallisissa menettelyissä. Menettelyn aloitusvaltion konkurssilain mukaan määräytyvät kaikki maksukyvyttömyysmenettelyn oikeusvaikutukset, sekä prosessuaaliset että materiaaliset, asianomaisiin henkilöihin ja oikeussuhteisiin. Sen mukaan määräytyvät kaikki maksukyvyttömyysmenettelyn aloitusta, kulkua ja päättämistä koskevat edellytykset.

(24) Se, että maksukyvyttömyysmenettely, johon sovelletaan pääsääntöisesti menettelyn aloitusvaltion lakia, tunnustetaan ilman eri toimenpiteitä, saattaa olla ristiriidassa niiden sääntöjen kanssa, joiden mukaisesti oikeustoimia toteutetaan muissa jäsenvaltioissa. Perustellun luottamuksen ja oikeustoimien varmuuden turvaamiseksi muissa kuin menettelyn aloitusvaltiossa olisi säädettävä useita poikkeuksia pääsäännöstä.”

- 4 Mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan f alakohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, maksukyvyttömyysmenettelyyn ja sen vaikutuksiin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa menettely on alkanut, jäljempänä ’menettelyn aloitusvaltio’.

2. Menettelyn aloittamisen edellytykset, menettelyn kulku sekä menettelyn päättäminen määräytyvät menettelyn aloitusvaltion lain mukaan. Sen mukaan määräytyy erityisesti:

--

f) maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset saatavien erillisperintään, lukuun ottamatta vireillä olevia oikeudenkäyntejä;

--”

5 Saman asetuksen 15 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset menettelyn piiriin kuuluvaa velallisen omaisuutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä.”

6 Saman asetuksen 16 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva päätös, jonka on tehnyt 3 artiklan mukaan toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin, on tunnustettava kaikissa muissa jäsenvaltioissa siitä alkaen, kun päätöstä on noudatettava menettelyn aloitusvaltiossa.”

Portugalin oikeus

7 Siviiliprosessilain (Código do Processo Civil) 277 §:n e kohdassa säädetään seuraavaa:

”Ratkaisun antaminen ei ole tarpeen seuraavissa tapauksissa:

--

e) oikeussuojan tarvetta ei enää ole.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

8 Tarragó da Silveira, joka asui Lontoossa (Yhdistynyt kuningaskunta), nosti 25.7.2008 Tribunal de Comarca de Lisboaassa (Lissabonin alioikeus, Portugali) palvelusopimukseen perustuvan velkomuskanteen Espírito Santo Financial Groupia, jonka kotipaikka oli Luxemburgissa, vastaan.

9 Tämän menettelyn kuluessa tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxemburgin piirituomioistuin, Luxemburg) asetti Espírito Santo Financial Groupin konkurssiin 10.10.2014. Mainitusta päivästä lähtien kyseisen menettelyn vastaajaksi tuli Espírito Santo Financial Groupin konkurssipesä, jota edusti piirituomioistuimen nimeämä pesänhoitaja.

10 Tribunal de Comarca de Lisboa (Lissabonin alioikeus) totesi siviiliprosessilain 227 §:n e kohdan ja Supremo Tribunal de Justiça (ylin tuomioistuin, Portugali) 8.5.2013 antaman oikeuskäytännön vahvistavan tuomion nro 1/2014 perusteella 1.6.2015 antamallaan määräyksellä, ettei lausunnon antaminen asiassa ollut tarpeen, koska se katsoi, että asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklaa sovellettiin asiaan, kun otettiin huomioon maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen Luxemburgissa.

11 Tarragó da Silveira valitti tästä määräyksestä Tribunal da Relação de Lisboaan (Lissabonin ylioikeus, Portugali), joka vahvisti ensimmäisen oikeusasteen ratkaisun 7.7.2016 antamallaan tuomiolla.

12 Tarragó da Silveira valitti viimeksi mainitusta tuomiosta Supremo Tribunal de Justiçaan. Hän väitti valituksensa tueksi, että asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklaa sovelletaan ainoastaan sellaisiin vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, joiden kohteena on tietty omaisuus tai oikeus, ja että oikeudenkäynnit, joiden kohteena on rahamääräinen velvoite, eivät kuulu mainitun asetuksen soveltamisalaan. Täten hänen mukaansa käsiteltävässä asiassa Luxemburgissa aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn

vaikutuksia portugalilaisissa tuomioistuimissa vireillä olevaan menettelyyn olisi säänneltävä mainitun asetuksen 4 artiklassa olevan yleisen lainvalintasäännön mukaisesti sen jäsenvaltion lailla, jossa menettely on pantu vireille, eli kyseisessä asiassa Luxemburgin suurherttuakunnan lailla. Toisin kuin Portugalin laissa Luxemburgin laissa ei säädetä vireillä olevan oikeudenkäynnin päättymisestä.

- 13 Espírito Santo Financial Groupin konkurssipesän pesänhoitaja väittää, että asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklaa sovelletaan kaikkiin menettelyihin, jotka ovat vireillä muun jäsenvaltion kuin sen, jossa maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, tuomioistuimissa ja jotka koskevat määritettyä tai määrittämätöntä omaisuutta tai oikeutta, kunhan kyseinen velallisen omaisuus tai oikeus kuuluu maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin.
- 14 Näiden erilaisten näkemysten johdosta ennakkoratkaisupyynnön esittäneellä tuomioistuimella on epäilyksiä asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklan soveltamisalasta.
- 15 Tässä tilanteessa Supremo Tribunal de Justiça on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [asetuksen N:o 1346/2000] 15 artiklaa tulkittava siten, että sitä sovelletaan myös jäsenvaltiossa vireillä olevaan oikeudenkäyntiin velallisen tuomitsemiseksi maksamaan palvelusopimukseen perustuva rahamäärä sekä korvausta veloitteen laiminlyönnin perusteella, kun otetaan huomioon, että i) velallinen on todettu maksukyvyttömäksi toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa vireille saatetussa maksukyvyttömyysmenettelyssä ja ii) maksukyvyttömyyden toteaminen koskee velallisen koko omaisuutta?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 16 Kansallinen tuomioistuin pyrkii kysymyksellään selvittämään, onko asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklaa tulkittava siten, että sitä sovelletaan jäsenvaltiossa vireillä olevaan oikeudenkäyntiin velallisen tuomitsemiseksi maksamaan palvelusopimukseen perustuva rahamäärä sekä korvausta sopimusveloitteen laiminlyönnin perusteella, kun velallinen on todettu maksukyvyttömäksi toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa vireille saatetussa maksukyvyttömyysmenettelyssä ja kun maksukyvyttömyyden toteaminen koskee velallisen koko omaisuutta.
- 17 Asetuksen N:o 1346/2000 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, maksukyvyttömyysmenettelyyn ja sen vaikutuksiin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa menettely on alkanut. Mainitussa artiklassa säädetään täten yleisestä lainvalintasäännöstä, jota sovelletaan rajat ylittäviin maksukyvyttömyysmenettelyihin ja niiden vaikutuksiin.
- 18 Poikkeuksena tähän sääntöön saman asetuksen 15 artiklassa säädetään, että maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset menettelyn piiriin kuuluvaa velallisen omaisuutta tai oikeutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä.
- 19 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään, rajoitetaanko – kuten Tarragó da Silveira väittää – ilmauksella ”menettelyn piiriin kuuluva velallisen omaisuus” asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklan soveltamisala yksinomaan niihin oikeudenkäynteihin, joissa on kyse määritetystä omaisuudesta tai oikeudesta. Toisin sanottuna kyseistä artiklaa sovellettaisiin ainoastaan vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, joissa on kyse tietystä oikeudesta, jonka haltija velallinen on, tai tietystä omaisuudesta, jonka se omistaa. Tilanne ei ole näin oikeudenkäynnissä, jossa on kyse sopimusveloitteeseen perustuvan rahamäärän maksamisesta.

- 20 Unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä katsotaan, että jossakin kieliversiossa käytettyä unionin oikeuden säännöksen sanamuotoa ei voida käyttää tämän säännöksen ainoana tulkintaperusteena eikä sille voida antaa etusijaa muihin kieliversioihin nähden. Unionin oikeuden säännöksiä on nimittäin tulkittava ja sovellettava yhtenäisesti ottaen huomioon kaikilla unionin kielillä laaditut versiot (ks. vastaavasti tuomio 28.7.2016, JZ, C-294/16 PPU, EU:C:2016:610, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 21 Tästä on todettava, että kyseisen säännöksen eri kieliversiot eivät ole yksiselitteisiä. Esimerkiksi englannin-, ranskan- ja italiankielisissä versioissa käytetään ilmauksia ”an asset or a right of which the debtor has been divested”, ”un bien ou un droit dont le débiteur est dessaisi” ja ”un bene o a un diritto del quale il debitore è spossessato”. Sen sijaan esimerkiksi espanjan-, tšekin-, tanskan- ja saksankielisissä versioissa käytetään ilmauksia ”un bien o un derecho de la masa”, ”majetku nebo práva náležejícího do majetkové podstaty”, ”et aktiv eller en rettighed i massen” ja ”einen Gegenstand oder ein Recht der Masse”.
- 22 Tämän tuomion 20 kohdassa mainitun oikeuskäytännön ja asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklan eri kieliversioista ilmenevien eriävyyksien valossa kyseisen artiklan tulkintaa ei voida perustaa yksinomaan sen sanamuotoon.
- 23 Vaikka mainitun artiklan sanamuoto ei olekaan yksiselitteinen, sen asiayhteys ja päämäärä puolestaan edellyttävät tulkintaa, jonka mukaan artiklan soveltamisalaa ei voida rajoittaa ainoastaan vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, jotka koskevat menettelyn piiriin kuuluvaa velallisen määritettyä omaisuutta tai oikeutta.
- 24 Ensimmäiseksi asiayhteydestä on yhtäältä todettava, että asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklaa on luettava yhdessä saman asetuksen 4 artiklan 2 kohdan f alakohdan kanssa, jossa erotetaan ”vireillä olevat oikeudenkäynnit” muusta saatavien erillisperinnästä (tuomio 9.11.2016, ENEFI, C-212/15, EU:C:2016:841, 32 kohta). Viimeksi mainitussa säännöksessä ei mainita mitenkään, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen vireillä olevan oikeudenkäynnin on koskettava määritettyä omaisuutta tai oikeutta. Yleisluontoisen ilmauksen ”vireillä oleva oikeudenkäynti” käyttäminen vahvistaa päinvastoin, että asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklaa sovelletaan vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, jotka koskevat sekä määritettyä omaisuutta tai oikeutta että myös laajemmin maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena olevaan varallisuuteen kuuluvaa omaisuutta tai oikeutta.
- 25 Toisaalta on katsottava, että asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklassa ”tarkoitettua menettelyn piiriin kuuluvaa” velallisen omaisuutta tai oikeutta ovat omaisuus tai oikeudet, joihin velallinen menettää määräysvaltansa kyseisen menettelyn aloittamisen johdosta. Mainitun asetuksen 16 artiklan 1 kohdan mukaan tällaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva päätös on tunnustettava kaikissa muissa jäsenvaltioissa siitä alkaen, kun päätöstä on noudatettava menettelyn aloitusvaltiossa. Näin ollen menettelyn piiriin kuuluvan velallisen omaisuuden tai oikeuksien käsitteellä ei tarkoiteta ainoastaan velallisen määritettyä omaisuutta tai oikeuksia vaan sillä pyritään paremminkin kuvaamaan maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena olevaa velallisen varallisuutta, joka perustuu kyseisen menettelyn aloittamiseen.
- 26 Toiseksi asetuksen N:o 1346/2000 päämääristä on huomautettava, että olisi vastoin kyseisen asetuksen tavoitetta – sellaisena kuin se ilmenee asetuksen johdanto-osan kahdeksannesta perustelukappaleesta, jonka mukaan asetuksella pyritään parantamaan rajat ylittäviä vaikutuksia omaavien maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokkuutta – velvoittaa rahamääräistä veloitetta koskevissa oikeudenkäynneissä asiaa käsittelevä tuomioistuin soveltamaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin ulkomaista lakia ainoastaan siinä tarkoituksessa, että sillä määritetään muussa jäsenvaltiossa aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset kyseiseen oikeudenkäyntiin. Tällä saatettaisiin viivyttää kyseisen tuomioistuimen ratkaisua, joka koskee mahdollisen saatavan toteamista ja sen määrän määrittämistä, ja mahdollisesti estää velkojaa ilmoittamasta ajoissa saatavaansa maksukyvyttömyysmenettelyssä omaisuuden velkoihin.

- 27 Näin ollen edellisessä kohdassa mainitun päämäärän mukaisesti tämän tuomion 23 kohdassa esitetyllä asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklan tulkinnalla sallitaan tuomioistuimen vireillä olevassa oikeudenkäynnissä määrittävän maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen vaikutukset kyseiseen oikeudenkäyntiin oman kansallisen oikeutensa perusteella.
- 28 Edellä esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklan soveltamisalaa ei voida rajata ainoastaan vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, jotka koskevat menettelyn piiriin kuuluvaa velallisen määritettyä omaisuutta tai oikeutta.
- 29 On kuitenkin täsmennettävä, ettei mainittua artiklaa voida soveltaa erotuksetta kaikkiin vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, jotka koskevat maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena olevaan varallisuuteen kuuluvaa omaisuutta tai oikeutta.
- 30 Kuten unionin tuomioistuin on todennut, olisi ristiriitaista tulkita asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklaa siten, että siinä tarkoitettaisiin myös pakkotäytäntöönpanomenettelyjä, mistä seuraisi, että maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen vaikutuksista säädettäisiin sen jäsenvaltion laissa, jossa tällainen pakkotäytäntöönpanomenettely on vireillä, kun samanaikaisesti kyseisen asetuksen 20 artiklan 1 kohdalla, jossa säädetään nimenomaisesti velvollisuudesta palauttaa ”ulosottoimin” saatu suoritus selvittäjälle, tehtäisiin tyhjäksi kyseisen 15 artiklan tehokas vaikutus (tuomio 9.11.2016, ENEFI, C-212/15, EU:C:2016:841, 34 kohta).
- 31 Asetus N:o 1346/2000 perustuu lisäksi periaatteelle, jonka mukaan velkojien yhdenvertaista kohtelua koskeva vaatimus, joka on mutatis mutandis kaikkien maksukyvyttömyysmenettelyjen taustalla, on pääsääntöisesti esteenä pakkotäytäntöönpanoteitse tapahtuvalle erillisperinnälle, joka on pantu vireille ja joka toimitetaan, vaikka velallista vastaan on vireillä maksukyvyttömyysmenettely (tuomio 9.11.2016, ENEFI, C-212/15, EU:C:2016:841, 33 kohta).
- 32 Näin ollen on syytä katsoa, etteivät pakkotäytäntöönpanomenettelyt kuulu asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklan soveltamisalaan (tuomio 9.11.2016, ENEFI, C-212/15, EU:C:2016:841, 35 kohta).
- 33 Sen sijaan rahamääräisten velvoitteiden vahvistuskanteet, joissa ainoastaan määritetään velallisen oikeudet ja velvollisuudet mutta joissa ei puututa niiden täytäntöönpanoon ja joilla ei täten – toisin kuin pakkotäytäntöönpanoteitse tapahtuvalla erillisperinnällä – voida loukata velkojien yhdenvertaista kohtelua koskevaa periaatetta eikä häiritä maksukyvyttömyysmenettelyn ratkaisemista kollektiivisesti, kuuluvat mainitun 15 artiklan soveltamisalaan.
- 34 Täten ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on ennen asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklan soveltamista tarkistettava, onko Tarragó da Silveiran nostama kanne asiakysymystä koskeva kanne, jonka kohteena on nimenomaisesti vaatimus saatavan maksamisesta, ja eroaako se tässä ominaisuudessa menettelystä, jolla pyritään mainitun saatavan pakkotäytäntöönpanoon.
- 35 Edellä esitetyn perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1346/2000 15 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan jäsenvaltiossa vireillä olevaan oikeudenkäyntiin velallisen tuomitsemiseksi maksamaan palvelusopimukseen perustuva rahamäärä sekä korvausta sopimusveloitteen laiminlyönnin perusteella, kun velallinen on todettu maksukyvyttömäksi toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa vireille saatetussa maksukyvyttömyysmenettelyssä ja kun maksukyvyttömyyden toteaminen koskee velallisen koko omaisuutta.

Oikeudenkäyntikulut

- 36 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 15 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan jäsenvaltiossa vireillä olevaan oikeudenkäyntiin velallisen tuomitsemiseksi maksamaan palvelusopimukseen perustuva rahamäärä sekä korvausta sopimusvelvoitteen laiminlyönnin perusteella, kun velallinen on todettu maksukyvyttömäksi toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa vireille saatetussa maksukyvyttömyysmenettelyssä ja kun maksukyvyttömyyden toteaminen koskee velallisen koko omaisuutta.

Allekirjoitukset